

blikket. Og hvis det foreliggende Forslag vedtages, saa vil det slet ikke være nogen Hindring for, at der senere kan vedtages en Præstelønningslov. For Resten er det en Erfaring, jeg har gjort ved at færdes ude i den store jævne Befolkning og ogsaa blandt Præsterne, at man slet ikke er saa forhippet paa at faa en saadan Præstelønningslov. Min tidligere Stilling over for Skolelærernes Ret til Offer og Accidenser vedkender jeg mig endnu. Da de lønnes af Kommunerne, vilde det være det rigtigste, om Kommunerne udredede Afløsningssummerne, og da vi for nogle Aar siden forhandlede om Skoleloven, blev der ogsaa talt om, at man skulde lade Skolelærernes Krav paa Offer og Accidenser bortfalde, saa at de fik en tilsvarende Sum af Kommunekassen. Grunden til, at det ikke gik igennem, var, at Præsterne satte sig derimod, idet de sagde: Dersom Skolelærernes Offer bliver afløst, saa svinder vort ind til ingen Ting, hvortil jeg i 1895—96 bemærkede, som det ærede Medlem ogsaa kan se, at det er dog egentlig haardt nok, om alle Skolelærerne skulle spændes for den Vogn, der skal trække Præsternes Offer og Accidenser igennem. Men, som sagt, det ligger ikke for i Øjeblikket, nu foreligger der et Lovforslag, som jeg kan billige, og som jeg mener er tidssvarende, ligesom jeg finder, at den Maade, hvorpaa det er foreslaaet, at Afløsningen skal foregaa, er praktisk heldig. Jeg anbefaler derfor Forslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Samtlige Talere, der have haft Ordet om det foreliggende Lovforslag, have jo i Hovedsagen billiget det, og de Bemærkninger, der ere faldne, og som give mig Anledning til Besvarelse, angaa kun Enkeltheder. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa alle disse Bemærkninger, thi adskillige af dem egne sig bedst for Udvalgsbehandling, men kun besvare nogle enkelte af dem. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) mente, at man ved Afløsningen skulde indskrænke sig til de pligtmæssige Ydelser. Det er der jo straks ved første Øjekast noget tiltalende ved. Naar Lovforslaget ikke saa meget har holdt sig til de pligtmæssige Ydelser som til den bestaaende Tilstand, er det, fordi det er det mest praktiske. De pligtmæssige Ydelser blive nemlig ikke alle Vegne ydede, og skulde man specielt med Hensyn til det Forhold her i Kjøbenhavn, det ærede Medlem

nævne, ikke tage Konfirmationsoffer med ind under Afløsningen, men vel de pligtmæssige Ydelser, saa maatte man jo her i Byen tage Højtidsofferet med. Højtidsofferet er i Kjøbenhavn en pligtmæssig Ydelse, at det ikke er ydet i mange Aar, er en bestaaende Tilstand, som grunder sig paa, at man ikke her har haft Udpantningsret, saaledes som paa Landet. Hvor man har haft Udpantningsret, er Ydelsens Erlæggelse bleven opretholdt. Naar man alene skulde holde sig til pligtmæssige Ydelser, maatte man, som sagt, tage Højtidsofferet her i Byen med. Lovforslaget tager derimod ikke saa meget Hensyn til dette som til den bestaaende Tilstand. Den bestaaende Tilstand her i Kjøbenhavn er den, at der ydes 35,000 Kr. aarlig i Konfirmationsoffer, og det er en saa staaende Ydelse, at den regnes med, naar man besætter Præsteembederne. Ansøgerne maa tage Hensyn til, hvad der falder i Konfirmationsoffer. Vil man nu ikke afløse Konfirmationsofferet ved denne Lejlighed, da vil Tilstanden i Fremtiden let blive den, at Publikum siger: Ja, nu ere jo alle Ofre og Accidenser og den Slags afløste, følgelig er ogsaa Konfirmationsofferet faldet bort, og de 35,000 Kr. ville da gaa tabt til Gejstlighedens Lønning her i Byen. Det vilde være beklageligt, da man ikke har opretholdt den pligtmæssige Ydelse, nemlig Højtidsofferet. Jeg tror derfor, at vil man gøre Ret og Skel, og det tror jeg, at det ærede Medlem (Goos) og i det hele Tinget vil, saa maa man hellere holde sig til den bestaaende Tilstand og ogsaa afløse Konfirmationsofferet, som her er foreslaaet. I denne Forbindelse skal jeg gøre opmærksom paa, at udensogns Konfirmationsofre ikke ere medtagne men fremdeles kunne ydes.

Det ærede Medlem talte fremdeles om Ligningen og om, hvad man tidligere havde fremført i saa Henseende, blandt andet om den Tanke, at de der fik særlige Tjenester af Kirkens Embedsmænd skulde yde en særlig Kendelse til Kommunekassen. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal, idet ogsaa andre ærede Medlemmer have talt derom, men jeg vil dog i mit Svar til det 11te kongevalgte Medlem (Hage) komme lidt ind paa det. Det ærede 11te kongevalgte Medlem var jo imod, at man afløste Accidenser paa den Maade, her er foreslaaet. Han ønskede, at det skulde ske ved en Præstelønningslov. Det kunde jeg i og for sig ikke have noget imod, men da jeg af Erfaring ved, hvor vanskeligt det er at faa en saadan